

§ 1. Kwoty pieniężne, zawarte w ustawie z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 89 poz. 800) przelicza się franki złota, uwzględniając przy przeliczaniu przeciętną wartość franka złotego z miesięcy: lipca, sierpnia i września 1922 r. i stosując niezbędne zaokrąglenie.

Wartość ta wynosi 1358,1 mk. p. a zatem kwotę 20.000 mk. p. przelicza się na 15 fr. zł.

"	8.000	"	"	"	"	6	"
"	4.000	"	"	"	"	3	"
"	200	"	"	"	"	0,2	"
"	100	"	"	"	"	0,1	"
"	50	"	"	"	"	0,05	"

§ 2. O ile uiszczenie opłaty względnie kaucji, ustalonych w § 1 rozporządzenia niniejszego we frankach złotych, następuje bez decyzji Najwyższego Trybunału Administracyjnego (art. 2, 4 ustęp pierwszy i art. 5 ustawy z dnia 22 września 1922 r. Dz. U. R. P. № 89 poz. 800), to należności te mają być uiszczone w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia należnej kwoty franków złotych przez kurs franka złotego, obowiązujący w dniu, w którym opłata lub kaucja staje się płatną.

Opłaty dodatkowe (art. 3 ustęp drugi i trzeci i art. 4 ustęp drugi powołanej ustawy) wymierza się we frankach złotych.

Wymiar opłaty dodatkowej nie może zawierać ułamków franka złotego mniejszych niż dziesiąta część franka złotego.

W przypadkach, gdy w myśl art. 4 ustęp drugi powołanej ustawy Najwyższy Trybunał Administracyjny uzna za właściwe rozpoznać podanie za dodatkowym pobraniem należnej opłaty, a suma opłat, które mają być pobrane dodatkowo, określona we frankach złotych, zawiera ułamki franka złotego o więcej niż jednym miejscu dziesiętnym, to setne części franka złotego wynoszące 5 lub więcej zaokrągla się w decyzji Najwyższego Trybunału Administracyjnego wzwyż do pełnych dziesiątych części franka złotego; ułamki franka złotego niższe niż 5 setnych — opuszcza się.

§ 3. W przypadkach, gdy opłata lub kaucja uiszczoną zostaje przed ustawowym terminem jej płatności, dokonuje się przeliczenia na marki polskie wedle kursu franka złotego w dniu faktycznego jej uiszczenia tak wówczas, gdy uiszczenie następuje przez naklejenie odpowiedniej wartości znaczków stemplowych, jak i wówczas, gdy uiszczenie następuje gotówką w Kasie Skarbowej lub w Pocztovej Kasie Oszczędności.

§ 4. Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie przy uiszczeniu opłaty wyniknie kwota marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnych 10.000 mkp.; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5000 mkp. to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 5. Zwrot kaucji, przewidzianej w art. 3 ustęp pierwszy i trzeci powołanej ustawy, następuje w tej

sumie marek polskich jaka została faktycznie wpłaconą.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 8 dni po ogłoszeniu i z tą chwilą przestaje obowiązywać rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kosztów postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1020).

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

228.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie zwolnienia od cła surowic i szczepionek, używanych w lecznictwie i stosowanych do celów weterynaryjnych.

Na zasadzie art. 20 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 4 listopada 1919 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 510) i w myśl p. 3, poz. 44 taryfy celnej, ogłoszonej w powyższym rozporządzeniu zarządza się w porozumieniu ze Służbą Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych co następuje:

§ 1. Ustala się następujący wykaz surowic i szczepionek, wolnych od cła:

A) Surowice używane w lecznictwie:

- 1) przeciw cholerae,
- 2) „ dżumie,
- 3) „ jadowi kiełbasianemu (serum anti-botulinum),
- 4) przeciw jadowi węzów,
- 5) „ gorączce siennej (Hemfieber),
- 6) „ wąglikowi,
- 7) „ pneumokokom;

B) Surowice i szczepionki do celów weterynaryjnych:

- 1) przeciw zółzom u koni,
- 2) „ wąglikowi,
- 3) „ pomorowi świń.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy dotyczące surowic i szczepionek, wolnych od cła.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

229.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 lutego 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia serji I. premjowej pożyczki dolarowej.

Na podstawie §§ 1 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia serii I. premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. № 12 poz. 103) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 marca 1924 r. wypuszcza się serję I. premjowej pożyczki dolarowej z terminem płatności w dniu 1 marca 1926 r. w obligacjach na okaziciela, w odcinkach po 5 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej na łączną sumę 5 milionów dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

§ 2. Obligacje serii I. premjowej pożyczki dolarowej będą sprzedawane:

a) za monety złote, które będą obliczane podług równi monetarnej w stosunku do dolara Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, a zatem: 100 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej = 518 frankom unji łacińskiej = 419.79 markom niemieckim = 194.34 rublom rosyjskim = 493.52 koronom austriackim = 248.78 guldenom holenderskim = 373.15 koronom skandynawskim = 20.55 funtom szterlingom.

Monety winny być nieuszkodzone i niestarte.

b) za złoto w sztabach, opatrzone próbą Głównego Urzędu Probierczego, przyczem 1 kilogram czystego złota przyjmuje się jako 664,54 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej,

c) za dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej oraz dewizy na New-York, płatne w instytucjach bankowych o niewątpliwej zdolności płatniczej,

d) za następujące waluty i dewizy płatne w instytucjach bankowych o niewątpliwej zdolności płatniczej: dolary kanadyjskie, franki francuskie, belgijskie i szwajcarskie, funty szterlingi, liry włoskie, guldeny holenderskie, korony duńskie, szwedzkie, norweskie, czeskie i niemiecko-austriackie.

Waluty te i dewizy będą przeliczane na dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej podług kursu dnia na podstawie notowań giełd zagranicznych.

§ 3. Cena emisyjna serii I. premjowej pożyczki dolarowej będzie ustalana według uznania Ministra Skarbu z zastrzeżeniem jednakże, że:

a) w okresie 1¹/₂ miesięcznym przed datą każdego losowania cena emisyjna nie może być wyższą od 105% wartości imiennej,

b) w okresie 1¹/₂ miesięcznym po dacie każdego losowania cena emisyjna nie może być niższą od 95% wartości imiennej.

Minister Skarbu będzie podawać cenę emisyjną w formie obwieszczeń ogłaszanych w Monitorze Polskim.

Wykup obligacji serii I. premjowej pożyczki dolarowej przed terminem ich płatności dokonywany będzie po cenie emisyjnej obowiązującej na dany dzień.

§ 4. Procenty od obligacji serii I. premjowej pożyczki dolarowej w wysokości 5 od sta rocznie płacone będą zdołu w terminach półrocznych.

Obligacje serii I. premjowej pożyczki dolarowej, zaopatrzone będą w cztery kupony półroczne, płatne

dnia 15 sierpnia 1924 r., 15 lutego i 15 sierpnia 1925 r. oraz 15 lutego 1926 r.

§ 5. Obligacje serii I. premjowej pożyczki dolarowej sprzedawane będą według ich ceny emisyjnej z doliczeniem wartości dziennej bieżącego kuponu za czas do dnia sprzedaży.

§ 6. Losowanie premji odbywać się będzie w następujących terminach:

a) w dniach 1 kwietnia i 1 lipca 1924 r. oraz 1 kwietnia i 1 lipca 1925 r., wylosowane będą w każdym z powyższych terminów następujące premje:

1 premja w wysokości 40 tysięcy dolarów,
2 premja po 8 tysięcy dolarów,
2 premje po 3 tysiące dolarów,
10 premji po 1 tysiąc dolarów i
30 premji po 100 dolarów.

Ogółem zostanie wylosowanych w każdym z powyższych terminów 45 premji na ogólną sumę 75 tysięcy dolarów.

b) w dniach 1 października 1924 r., 1 stycznia i 1 października 1925 r. oraz 1 stycznia 1926 r. wylosowane będą w każdym z powyższych terminów następujące premje:

1 premja w wysokości 8 tysięcy dolarów,
1 premja w wysokości 3 tysięcy dolarów,
10 premji po tysiąc dolarów,
40 premji po 100 dolarów.

Ogółem wylosowanych zostanie w każdym z powyższych terminów 52 premje na ogólną sumę 25 tysięcy dolarów.

§ 7. Losowanie wygranych będzie dokonywane publicznie przez komisję rządową, złożoną z dwóch przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, notariusza i dwóch obywateli wyznaczonych przez Prezydenta miasta stołecznego Warszawy przy współudziale koniecznych sił technicznych.

Obligacja, oznaczona numerem 1.000.000 nie zostanie wypuszczona w obieg, wobec czego najwyższym numerem, na który może paść wygrana będzie 999.999.

Wygrane będą losowane poczynając od najwyższych kwot wygranych.

Losowanie każdej wygranej składa się z dwóch ciągnięć, dokonanych w następujący sposób: do każdej z dwóch urn, oznaczonych numerami 1 i 2 wrzuca się przed rozpoczęciem losowania zwiłki z kolejnymi cyframi od 000 do 999. Po zmieszaniu zwiłków w obu urnach wyciąga się z urny numer 1 jeden zwiłtek; następnie z urny numer 2 wyciąga się również jeden zwiłtek; wylosowane z obu urn cyfry zestawione obok siebie w porządku, w jaki zostały wyciągnięte, oznaczają numer obligacji, na którą padła wygrana.

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu odczytuje każdorazowo wyciągniętą liczbę, okazując równocześnie zwiłtek publiczności, po wylosowaniu zaś dwóch kolejnych cyfr z urn numer 1 i 2 ogłasza numer obligacji, na którą padła wygrana.

Po każdym wyciągnięciu z urn numer 1 i 2 zwiłków z numerami przewodniczący losowania niezwłocznie wypełni urny nowymi zwiłkami z temi samymi numerami. W tym celu komisja posiadać

będzie czyste kartki, które wypełni się odpowiednimi cyframi. Kartki te muszą odpowiadać ściśle formie zwiłków, znajdujących się w urnach.

Mieszania i ciągnięcia zwiłków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności.

Zamiast urn można przy losowaniu używać dwóch kół loteryjnych.

O ile w jednym losowaniu będą wyciągnięte z obydwu urn same zera, wówczas powtarza się ciągnięcie z urny numer 2, przyczem wyciągnięta z urny tej liczba oznacza numer obligacji, na którą padła wygrana.

O ile wygrana padnie na numer, który już wylosowano w bieżącym dniu, wówczas zarządza się ponowne losowanie.

Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład komisji, ilość złożonych do każdej urny (koła) zwiłków numery obligacji, na które padły wygrane, zarządzenie powtórnego ciągnięcia, przewidzianego w ustępach 9—10 niniejszego paragrafu i jego wynik notuje się w protokole, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 8. Obligacje, na które padły wygrane w poprzednich ciągnięciach, nie tracą praw do dalszych losowań z zachowaniem jednakże ograniczeń, przewidzianych w ustępie 10 § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Ułamki dolara będą wpłacane i wypłacane w sposób przewidziany w ustępie 2 § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Sprzedaż, wykup przedterminowy oraz w terminie płatności obligacji serji I. premjowej pożyczki dolarowej oraz opłata kuponów uskutecznianą będzie w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie w Banku Polskim jak również w innych instytucjach upoważnionych przez Ministra Skarbu.

Wypłata wygranej od obligacji serji I. premjowej pożyczki dolarowej dokonywana będzie jedynie przez Oddział Główny Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie Oddział Główny Banku Polskiego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

230.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Sprawiedliwości w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do opłat za odpisy ustalonych rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 1923 r.

Na podstawie art. 1, 5 lit. b, 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jed-

nostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwota 2000 marek, przewidziana § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 1923 r. w sprawie zmiany § 5 rozporządzenia z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dn. 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 534), przelicza się na podstawie przeciętnego kursu franka złotego za miesiące: czerwiec, maj i kwiecień, poprzedzające miesiąc ogłoszenia powyższego rozporządzenia (1 frank złoty = 113693) na 0,2 franka złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

G. Simon

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

231.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

zmieniające stawki opłat od kart łowieckich.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315), przedłużonej ustawą z dnia 19 grudnia 1923 r. tyczącą się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki opłat stemplowych od kart łowieckich, przewidziane w pozycji 31 taryfy stemplowej pruskiej, podwyższone w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 1, poz. 6), rozciąga się na resztę obszaru Rzeczypospolitej w wysokości, ustalonej w § 2 p. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych, obowiązujących na górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 195), obowiązującego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 2. Wskutek tego § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie opłat stemplowych od kart łowieckich (Dz. U. R. P. № 8, poz. 82), otrzymuje brzmienie następujące: